

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. An Clerici id quod detrahunt ex necessariis ad decentiam status,
videntes parcè, teneantur pauperibus largiri sicut superflua? Sed
difficultas est quoad obligationem conferendi superfluum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

docum. 7. numero secundo & tertio. Et ad summum peccare tantum venialiter dispensando sine causa per se loquendo, tradit petrus à sancto Ioseph in Idea Theolog. mor. libro primo, capite 11. resolut. tertio. Pontius de matrim. libro octavo, capite 14. numero quarto; Castus Palaus tomo primo, tract. tertio, disputat. 6. punct. 8. §. 1. numero quinto, Salas de legibus disputat. 20. sect. 5. numero 55. Valentia tomo 2. disputat. 7. quest. 5. punct. 9. Sanchez de Matrim. libro octavo, disputat. 18. numero septimo, Layman libro primo, tractat. 4. capite vigesimo secundo, numero decimo tertio, & alij Quod probabile putat Trullench in Decal. tomo primo, libro tertio, cap. 2. dub. 7. n. 18.

3. Secundo sequeretur obligationem talis præcepti largiendi superflua in vltus pios, si esset tantum de iure positivo, potuisse & posse contraria consuetudine auferri, quia consuetudo potest legitime præscribere contra præcepta humana. Vnde Machadus vbi supra, docet in Hispania consuetudinem introduxisse contra ius posituum beneficiarios posse testari de fructibus in vltus non pios.

4. Verum non desunt Doctores prorsus contraria sententiam tenentes, & idem nominatim impugnat Lessium Castus Palaus, tomo primo, tract. 6. disputat. 2. punct. 5. numero sexto, & Eminentissimus Cardinalis de Lugo de iust. tomo primo, disputat. 4. sect. 2. numero decimo sexto asserunt enim, non solum præcepto positivo, sed etiam naturali hanc oriri obligationem, & ex ipsomet statu, sunt enim Beneficiarij præcipue curam animarum habentes, patres pauperum, iuxta Trident. sess. 18. capite primo, Ratione cuius debent pietate & misericordia præluere, & aliis esse in exemplum. Ergo secluso præcepto positivo, ex ipsomet statu est illis obligatio dandi eleemofynam, amplius quam laici.

5. Tertio, quia bona beneficij non censentur data à fidelibus, nisi in sustentationem ministerium, & ad pauperum miseriam subleuandam, bonaque opera faciendam. Ergo qui in alios vltus infunderet, aduersus hanc intentionem peccaret: sicuti peccat collega, qui in aliquo collegio, & vniuersitate alitur eo fine, vt studeat, & postea Reipublicæ proficit, si otio vacet, & tempus terat, quia destdaudat grauitur intentionem fundatoris collegij, qui sustentationem ille suppeditat, vt studeat, non vt otiosus sit, & forte luxuriosus. Et etiam hanc sententiam præter Eminentissimum Cardinalem de Lugo & Palaum tenet Sanchez, vbi supra, quibus adde Coninch de Fide, Spe, & Charitate disputat. 27. dub. 11. conclus. 2. numero 192. & ante omnes Valquez Opuscul. de elemofyna, cap. 4. numero decimo septimo.

RESOL. XXVIII.

An Clerici id, quod detrahunt ex necessarijs ad decentiam status, viuentes parces, teneantur pauperibus largiri seu superflua?

Sed difficultas est quoad obligationem conferendi superfluum pauperibus, an idem sentiendum sit de quotidianis distributionibus, ac de ceteris beneficij fructibus? Et an idem dicendum sit de pensionibus?

Sed notatur Clericos de bonis patrimonialibus, & qua lucratur ratione ministerij, & pro Missis dicendis, administrandis Sacramentis, audiendis confessionibus, pro concionibus, & Officio Vicaria, & posse disponere seu de bonis patrimonialibus ad libitum, & hoc etiam procedit quoad bona, qua Capellani recipiunt ex Capellania collatiua. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 171.

Affirmatiue respondet ex veteribus Panormitanus in cap. cum omnes, num. 15. de testament.

& ex recentioribus Sarmiento lib. de redditibus par. 3. cap. 6. numero 1. & seq. vbi latissime probant hanc opinionem.

Sed tu contrarium tene cum Alcozer lib. de iudo. c. 38. Nauarro lib. de redditibus q. 1. n. 9. Molina de primog. lib. 2. cap. 10. n. 50. Auendaño respons. 19. num. 12. & alijs communiter.

2. Notandum est obiter primo contra Innocent. in cap. quia nos, de testam. Clericos de bonis quasi patrimonialibus quæ lucrantur ratione alicuius ministerij, vt pro Missis dicendis, pro administrandis Sacramentis, audiendis confessionibus, pro concionibus, pro officio alicuius vicariae temporalis, pro comitandis defunctis, officiis decantandis, &c. posse disponere sicut de bonis patrimonialibus ad libitum. Ita Auendaño & Alcozer vbi supra, quibus adde Sotum de iust. lib. 10. quest. 4. art. 3. concl. 3. & Nauarro lib. 2. de liberi. Civit. cap. 4. qui etiam docent hoc procedere quoad bona quæ Capellani recipiunt ex Capellania collatiua, & ita tenet nouissime Sanchez in opusc. 10. lib. 2. c. 2. dub. 45. n. 6. optimè obseruans n. 7. sequenti, idem dicendum esse de stipendijs & elemofynis, quas Clerici accipiunt pro aliquo ministerio, ad quod ratione beneficij alias tenebantur, vt quod accipit Parochus pro administrandis Sacramentis suis subditis, beneficiarius pro annuatijs, & à fortiori contra Sarmiento. lib. de redditibus, p. c. 5. n. 8. dicendum est Praelatos & Clericos posse liberè disponere de stipendijs officiorum quæ à Principibus secularibus acceperunt.

3. Sed difficultas est quoad obligationem conferendi superfluum pauperibus, an idem sentiendum sit de quotidianis distributionibus ac de ceteris beneficij fructibus: & affirmatiue respondet Sarmiento vbi supra, n. 6. Nauarrus lib. de redditibus q. 1. n. 74. Verum probabiliter alij contrarium sentiunt, & ita tenet Auendaño respons. 19. n. 12. Syluester ver. Clericus 4. q. 4. Angelus eod. ver. 1. n. 3. & alij, quia putant distributiones dari propter diurnum laborem, vt illius stipendium; sed prima opinio est probabilior, vt asserit Sanchez vbi supra dub. 46. n. 4.

4. An idem dicendum sit de pensionibus? alij asserunt habentes has pensiones non titulo spirituali, sed seculari, immunes esse ab obligatione dandi superfluum pauperibus. Ita Corduba lib. 1. q. 18. ad 2. Couart. cap. cum in officijs, de testam. n. 6. Gigas tract. de pensionibus q. 52. Sed circa præsentem questionem vide Sanchez loco cit. dub. 47. n. 5. 6. & 7. At de obligatione Ecclesiasticorum dandi eleemofynam, infra iterum redibit sermo.

RESOL. XXIX.

An Pensionarij sicut, & ceteri beneficiarij teneantur ad eleemofynas largiendas?

Et quid de Praemoniarijs Ex part. 5. tract. 8. Resolut. 19.

§. 1. Prima opinio affirmat. Ita Sarmiento de reddit. parti. 3. cap. 5. num. 7. & Nauarro opuscul. de spolijs Cleric. §. 1. num. 6. & §. 7. num. 7. vbi pensionarios beneficiarijs æquiparant. Probatur hæc opinio, quia Pontifex concedit pensiones pro alimentis: ergo insinuat nolle, vt eas prodigat. Deinde obligatio elemofynæ est annexa redditibus beneficiorum: ergo ad quoscumque transeant, debent eum hoc onere transire, ex cap. literis de pignoribus, & cap. pastoralis, de decimis.

2. Secunda opinio negat. Ita Valquez opusc. de elemofyna, dub. vltim. num. 22. vbi sic ait. Quæres an pensionarius teneatur ad eleemofynam ex superfluo, sicut beneficiarij, in materia enim de redditibus

& in alio eius primæ not.

Sup. hoc in Ref. præterita, §. Qui etiam, & in to 6. tract. 7. Ref. 3 §. Dico secundo, & ibi in tr. 4. Ref. 8. §. 1. à lin. 5. & seq.

Sup. hoc in §. 1. not. præterite cursum in tribus eius primis lin. & in to. 6. tr. 7. Ref. 3. §. Probati potest.

Sup. hoc in Ref. seq.

Inf. in Ref. quæ hic est sup. 22.

N. A. E. n. i. a. i. v. v. i. i.